ՀԱՄԱՐԱՎԱՐԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵԻ, ՀԱՄԱՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՄԱՀԱՎԱՔԱԿԱՆ ՄԱՐՄՆԻՆ ԿՈՄՈՒՆԻՍՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՇԱՀԱՎԱՏ ՕՐԳԱՆ
Հիմնադրվել է 1921 թ. Հոկտեմբերի 15-ին

ԿՈՄՈՒՆԻՍՏ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԺՈՂՈՎՐԴԱՎԱՐԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵԻ, ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԺՈՂՈՎՐԴԱՎԱՐԱԿԱՆ ՄԱՐՄՆԻՆ ԿՈՄՈՒՆԻՍՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՇԱՀԱՎԱՏ ՕՐԳԱՆ

ՀՀԿԿ Կ. Մարքսի, Ֆ. Էնգելսի, Վ. Լենինի և Ի. Ստալինի անվան ինստիտուտի հրատարակություն

ՀՀԿԿ Կենտկոմի, ՀՀ Նախարարների խորհրդի և ՀՀ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ ԿԱԶՄԸ

ՀՀ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ ԿԱԶՄԻ ՆԱԽԱԳԱՀ Ա. Ա. ՀԱՅՐԱՊԵՏՅԱՆ

Ուրբաթ, 13 Հոկտեմբերի 1940 թ.
№ 288 (5989)
Գինը 10 կոպ.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ՄԻՆԻՍՏՐՆԵՐԻ ԽՈՐՀՐԴԻ ԵՎ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ ԿԱԶՄԻ ՈՐՈՇՈՒՄԸ

ՀՀ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ ԿԱԶՄԻ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

ՀՀ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ ԿԱԶՄԻ ՆԱԽԱԳԱՀ Ընկեր Ա. Ա. ՀԱՅՐԱՊԵՏՅԱՆԸ

ՀՀ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ ԿԱԶՄԻ ՆԱԽԱԳԱՀ Ա. Ա. ՀԱՅՐԱՊԵՏՅԱՆԻ ՈՐՈՇՈՒՄԸ

ՀՀ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ ԿԱԶՄԻ ՆՈՐ ԿԱԶԻ ՁԵՎԱՎՈՐՈՒՄ

გამოვიყენოთ მექანიზმები, ფართოდ დავნერგოთ სემივოლოსის მეთოდით მუშაობა

(ჭიათურა, „კომუნისტის“ კორესპონდენტისაგან)

5 დეკემბერს ჭიათურის საქალაქო კომიტეტის ბიურომ განიხილა მარგანეცის მრეწველობაში მექანიზმების გამოყენების, გვირაბთა დაჩქარებული გაყვანისა და სემივოლოსის მეთოდით ბურღვის დანერგვის საკითხი.

გამოირკვა, რომ ჭიათურის მარგანეცის მაღაროებში მექანიზმების გამოყენებას საკმაო ყურადღება არ ექცევა, რასაც მარტო ის ფაქტი მოწმობს, რომ მომნგრევი ჩაქუჩებით მარგანეცის მონგრევის გეგმა ტრესტს 53,3 პროცენტით აქვს შესრულებული.

ლენინის სახელობის მაღარო (დირექტორი — მ. ქამუშაძე) 80 პროცენტით მექანიზებულია, მაგრამ მექანიზაციით მონგრევის გეგმა 60,2 პროცენტით აქვს შესრულებული, ტრესტისა და ამ მაღაროს ხელმძღვანელობის დაუდევრობის შედეგად კომპრესორი მთელი თვე უქმად იდგა.

კაგანოვიჩის სახელობის მაღაროში (დირექტორი — შ. ახვლედიანი) მექანიზაციის გატარების გეგმა მარგანეცის მონგრევის საქმეში მხოლოდ 20,7 პროცენტით სრულდება.

არცერთ მაღაროში არ სრულდება სკრეპერებით ლავებიდან მარგანეცის გამოზიდვის გეგმა. ტრესტის ყველა მაღაროში 9 თვის გეგმა საკომპრესორო მეურნეობის დანერგვის მხრივ შესრულებულია 51,1 პროცენტით.

მარგანტრესტის მომარაგების განყოფილება ვერ ამარაგებს მაღაროებს ჯალამბრებით, მოტორებით, კაბელებითა და მექანიზმების სხვა ნაწილებით.

მექანიზმების სრულად დატვირთვასა და გამოყენებას სერიოზული ყურადღება არ ექცეოდა, რასაც ცუდი შედეგი მოჰყვა. ხშირი ავარიების გამო მიმდინარე წლის 10 თვენახევრის განმავლობაში მოკლებული საათების რიცხვი 890-ს აღწევს, საწარმოო დანაკარგები 11.045 ტონა მარგანეცს შეადგენს.

მექანიზაციის გატარებაში ჩამორჩენამ გამოიწვია სრულიად არადამაკმაყოფილებელი მდგომარეობა სემივოლოსის მუშაობის სტილის დანერგვის საქმეში.

სტალინის სახელობის მაღაროს მეშვიდე უბნის პირველ ცვლაში ექვსი სანგრევის ნაცვლად გახსნილია სამი. იმის ნაცვლად, რომ თვითეულ ამწმენდს ორი ან სამი სანგრევი ჰქონდეს, ერთ სანგრევზე რამდენიმე მუშაობს. სტახანოველი ამწმენდები: პ. ტყემალაძე, პ. წივილაშვილი, ალ. ღამბაძე და სხვები ყოველდღიურად 1-2 საათით ცდებიან და სტახანოვურ მაჩვენებლებსაც ვერ აღწევენ. ანალოგიურ მდგომარეობას აქვს ადგილი ბერიას, კაგანოვიჩისა და ლენინის სახელობის მაღაროებში.

მრავალ სანგრევზე მომუშავეთა მოძრაობამ უმეტესად ხმაურის ხასიათი მიიღო, მექანიზაციის გატარებისა და სემივოლოსის მუშაობის სტილის დანერგვის საქმეში მარგანტრესტის ტექნიკური განყოფილება არადამაკმაყოფილებლად მუშაობს.

საქალაქო კომიტეტის ბიურომ ამ სხდომაზე სათანადო ღონისძიებები დასახა.

ლენინის სახელობის მაღაროს მეხუთე უბანში მოეწყობა ორი სასკრეპერო დანადგარი. მეოთხე უბანში აღდგენილი იქნება № 119 ლავი, სადაც გაყელვა, მონგრევა და გამოზიდვა მექანიზაციით იწარმოებს.

სტალინის სახელობის მაღაროში დამატებით ამუშავდება ორი საყელავი მანქანა, № 82 ლავი მექანიზებული იქნება, იქ გვირაბის გაყვანა იწარმოებს თვეში 50 გრძივი მეტრის სიჩქარით.

კაგანოვიჩის სახელობის მაღაროში ამუშავდება საყელავი მანქანები და მიღწეული იქნება გვირაბის წინსვლა ყოველთვიურად 60 გრძივი მეტრის სიჩქარით.

დამიტროვის სახელობის მაღაროში დამატებით გაყვანილი იქნება შტრეკები და დაიწყება საცდელი მუშაობა ტრანსპორტიორის მუშაობის გამოსაყენებლად.

მაღაროების პირველადს პარტიულ ორგანიზაციებს დაევალათ მექანიზაციის გატარებასთან ერთად სათავეში ჩაუდგნენ დიადი მოძრაობის — სემივოლოსის მეთოდით მუშაობის ფართოდ დანერგვას.

ლ. ლოლაძე

დაიხურა სრულიად-საკავშირო თათბირი მეაბრეშუმეობის საკითხებზე

7 დღის მუშაობის შემდეგ დაიხურა სრულიად-საკავშირო თათბირი მეაბრეშუმეობის საკითხებზე, რაც მოწვეული იყო სსრკ მიწსახკომისა და ვ. ი. ლენინის სახელობის სასოფლო-სამეურნეო მეცნიერებათა სრულიად-საკავშირო აკადემიის მიერ.

თათბირში მონაწილეობას იღებდა 130-ზე მეტი კაცი. თათბირის მუშაობის განმავლობაში მოსმენილ იქნა 32 მოხსენება.

მეაბრეშუმეობის ინსტიტუტებისა და სადგურების მეცნიერული მუშაობის, აგრეთვე მეაბრეშუმე სტახანოველთა განზოგადოებული გამოცდილების საფუძველზე შემუშავებულ იქნა ახალი ინსტრუქციები სელექციისათვის და ხარისხისა და ჯიშის გამოცდის დარგში.

საბჭოთა კავშირის მეაბრეშუმეობის თვითეული რაიონის თავისებურებათა გათვალისწინებით, დეტალურად იქნა დამუშავებული თუთისხისა და მუხის აბრეშუმის ჭიისათვის საკვები ბაზის განვითარებისა და გაუმჯობესების ღონისძიებანი.

თათბირმა თვითეული სამეცნიერო დაწესებულების, მეაბრეშუმეობის თვითეული მეცნიერი მუშაკის წინაშე 1941 წლისათვის ძირითად ამოცანად დასახა ყოველმხრივ შეუწყონ ხელი აბრეშუმის ჭიის ინდივიდუალური გამოკვებიდან განსაზოგადოებულ გამოკვებაზე გადასვლას. ამასთან დაკავშირებით, საჭიროა უფრო მეტი ყურადღება მიექცეს მეაბრეშუმეობის პროცესების მექანიზაციას. (საქდესი).

სსრკ მეცნიერებათა აკადემიის საქართველოს ფილიალის ზოოლოგიური სექტორი

სსრკ მეცნიერებათა აკადემიის საქართველოს ფილიალის სისტემაში, სხვა სამეცნიერო დაწესებულებებთან ერთად, ზოოლოგიური სექტორიც შედის.

1935 წელს ამ სექტორის მეცნიერული კადრი მხოლოდ 5 თანამშრომლისაგან შესდგებოდა, ამჟამად კი აქ საკმაოდ კვალიფიციურ მეცნიერ მუშაკთა რაოდენობამ 15-ს მიაღწია (ამ რაოდენობაში არ შედიან ხელშეკრულებით მომუშავენი).

მოკლე ხანში სექტორმა გამოსცა თავისი მეცნიერული შრომების I და II ტომი. უახლოეს დროში გამოიცემა აგრეთვე მესამე და მეოთხე ტომები. გამზადებულია დასაბეჭდად „საქართველოს ფაუნის“ I ტომი (საქართველოს მტკნარი წყლების თევზების შესახებ) ქართულ და რუსულ ენებზე. „საქართველოს ფაუნა“ გამოიცემა 8 ტომად. გარდა ამისა, სექტორის მიერ შედგენილია 5 მეცნიერულ-პოპულარული სერიის წიგნი სხვადასხვა აქტუალურ საკითხებზე, რაც უახლოეს დროში დაიბეჭდება.

ზოოლოგიური სექტორის მუშაობაში განსაკუთრებული ადგილი უჭირავს საქართველოს ფაუნის სახეთა დადგენას, ძირითადი სამეურნეო მნიშვნელობის ჯგუფების შესწავლასა და საერთოდ არსებული ფაუნის ინვენტარიზაციას. ეს გასაგებიც არის, რადგან უკანასკნელ დრომდე საქართველოს ფაუნის გამოკვლევას მხოლოდ თითოოროლა ე. წ. „ბუნებისმოყვარულები“ ახდენდნენ. წელს ჩვენი მეცნიერ მუშაკები იკვლევდნენ: ჩლიქოსნებს, ფრინველებს, თრიფსებს, ნახევრად ხეშიფრიანებს და ხეშიფრიანების ზოგიერთ ოჯახს.

სექტორი მესამე წელია აწარმოებს კოლხიდის დაბლობის ბიოცენოზების შესწავლას, ჭაობების ამოშრობასა და ამ ფართობის სას. სამ. კულტურებით ათვისებასთან დაკავშირებით. ჩატარებულმა გამოკვლევებმა უკვე მოგვცეს ნათელი სურათი იმ უდიდესი ცვლილებისა, რომელიც მოხდება კოლხიდაში ჭაობის ამოშრობის შედეგად.

ზოოლოგიური სექტორის ჰიდრობიოლოგიის განყოფილების კვლევის საკითხთა შორის თავისი მნიშვნელობით განსაკუთრებულ ინტერესს იწვევს მტკვრის სამრეწველო თევზთა საკვები ბაზის გამორკვევა. ასევე მნიშვნელოვანია შავი ზღვის მეთევზეობის შესწავლა, რომელსაც სექტორი აწარმოებს.

გარდა ამისა, სექტორი ორი წელია იკვლევს ისეთ აქტუალურ საკითხს, როგორიც არის საქართველოს ტუნგოს ნარგავების მავნებლების საკითხი და სხვ.

დ. კობახიძე

სსრკ მეცნიერებათა აკადემიის საქართველოს ფილიალის ზოოსექტორის სწავლული მდივანი.

ვრაქჭორების საზამთრო რემონტი თვითდინებაზეა მინდობილი

(თელავი, „კომუნისტის“ კორესპონდენტისაგან)

თელავის მტს-მა (დირექტორი ამხ. ი. მახარობლიძე) მიმდინარე წლის ბოლომდე კაპიტალურად უნდა შეაკეთოს 6 ტრაქტორი, მიმდინარე რემონტი კი გაუკეთოს 13 ტრაქტორს. მაგრამ 11 დეკემბრისათვის არცერთი ტრაქტორი არ გამოუშვიათ რემონტიდან.

მტს-ის სახელოსნოში კარგახანია კაპიტალური რემონტისათვის დაწლილია „სტზ“ მარკის ორი ტრაქტორი. აქვე სამ თვეზე მეტია „ჩტზ“ მარკის დაწლილი ერთი ტრაქტორი, მაგრამ სათადარიგო ნაწილების საკმაო რაოდენობით უქონლობის გამო მათი გამოშვება ვერ მოუხერხებიათ.

სახელოსნოში ტრაქტორების მიმდინარე რემონტის ჩატარებასაც აჭიანურებენ.

თელავის მტს-ის სამარცხვინო ჩამორჩენა იმით აიხსნება, რომ იგი დროზე არ მოემზადა რემონტისათვის. სახელოსნოში დაზგები და დანადგარები გამართულია. მაგრამ სახელოსნო დაკომპლექტებული არ არის საჭირო კვალიფიციური კადრებით: აკლიათ ორი მჭედელი, აგრეთვე ელექტროშემდუღებელი და ნორმადარი. მტს-ის დირექციამ ანგარიში არ გაუწია ტრაქტორების შემოდგომა-ზამთრის რემონტის დროზე ჩატარების აუცილებლობას და გახურებული მუშაობის დრო ინჟინერ-მექანიკოსი ამხ. ბელინსკი შვებულებაში გაუშვა.

მტს-ის სახელოსნოში რემონტისათვის არ მოიპოვება ხარისხოვანი რკინა, ბაბიტი, კალა და სხვ. საკმარისი რაოდენობით არ არის აგრეთვე ხელსაწყო-იარაღები. აქ დღემდე არ მოუტანიათ შუშა, ჩამტვრეულია ფანჯრები და კარები. მტს-ს დაწყებული აქვს მეორე სარემონტო ფარდულის მომზადება, მაგრამ მომუშავენი საერთო საცხოვრებლით ვერ უზრუნველჰყო. ამიტომ მშენებლობა ჭიანურდება. ტრაქტორისტებს კი ყოველდღიურად 7-8 კილომეტრი მანძილიდან უხდებათ სამუშაოზე მოსვლა.

ტრაქტორისტებს საქვაჭრობის თელავის განყოფილებაც ნაკლებ ყურადღებას აქცევს. მას დღემდე არ გაუხსნია სასადილო სარემონტო სახელოსნოსთან.

კრიტიკა და ბიბლიოგრაფია

„საქართველოს ხილი“

საქართველოს კულტურული ფლორის ატლასი, I ტომი

პროფ. ნ. ხომერიკი-შვილი და ელ. ერისთავი. ბიოლოგიურ მეცნიერებათა დოქტორების პროფ. ნ. კეცხოველის და პროფ. ნ. ანდრონიკაშვილის რედაქციით. „ცოდნა“ და „ხელოვნება და შრომა“ გამოსცემს

საქართველოში მეხილეობას ძველთაგანვე მისდევდნენ, მაგრამ მისი აღორძინება მხოლოდ საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შემდეგ გახდა შესაძლებელი. საქართველოში სამრეწველო მეხილეობას მტკიცე საძირკველი აქვს ჩაყრილი.

საქართველოს ხელშეწყობი ბუნებრივი პირობები ფართო შესაძლებლობას იძლევა სოფლის მეურნეობის მნიშვნელოვანი დარგის — მეხილეობის ყოველმხრივ განვითარებისათვის. ამ საქმის უფრო ფართოდ განვითარების მნიშვნელოვან პირობას წარმოადგენს საქართველოს კულტურული ფლორის ადგილობრივი ჯიშების მეცნიერულად შესწავლა, გამოვლინება. ეს დიდად შეუწყობს ხელს ხეხილის ახალი ჯიშებისა და სახეების გამოყვანას, მეხილეობაში მიჩურჩულის მეთოდის მტკიცედ დანერგვას.

საქართველო ცნობილია ხილის ისეთ ადგილობრივი ჯიშებით, რომელთაც სამრეწველო ხასიათი აქვთ და სამეურნეო თვისებებით ევროპულ საუკეთესო ჯიშებს არ ჩამოუვარდებიან. ადგილობრივი ჯიშების გამოვლინებას, მათ შესწავლას, ამ ჯიშების დარაიონებასა და განაგებას აქვს არა მარტო პრაქტიკული, არამედ თეორიული მნიშვნელობაც.

ამ მხრივ უსათუოდ მისასალმებელია საქართველოს ლ. ჰ. ბერიას სახელობის სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის მიერ გადმოგმული ნაბიჯი — „საქართველოს კულტურული ფლორის ატლასის“ გამოცემა, რომელშიც შევა: პირველი და მეორე ტომი — კონტინენტური მეხილეობა, მესამე და მეოთხე ტომი — სუბტროპიკები, მეხუთე და მეექვსე — მინდვრის კულტურები, მეშვიდე და მერვე — ამპელოგრაფია, მეცხრე — მებოსტნეობა, მეათე — კაკლოვანები.

„საქართველოს კულტურული ფლორის ატლასს“ საქართველოს ლ. ჰ. ბერიას სახელობის სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის კოლექტივი უძღვნის საქართველოს სოციალისტური სოფლის მეურნეობის გამარჯვებათა ორგანიზატორს, ერთგულ სტალინელს, საბჭოთა დაზვერვის მებრძოლ ხელმძღვანელს ამხანაგ ლავრენტი პავლეს-ძე ბერიას.

ინსტიტუტის მიერ გამოცემულია საქართველოს კულტურული ფლორის ატლასის პირველი ტომი „საქართველოს ხილის“ სახელწოდებით, რომლის მიზანია ფართოდ გააცნოს საქართველოს მშრომელთ ხილის ადგილობრივი ჯიშები. ატლასის პირველი ტომი შედგენილია საქმის ცოდნითა და საყვარულით. იგი საინტერესოდ არის გამოცემული. მკითხველის ყურადღებას იპყრობს ატლასის მხატვრული გაფორმება. მასში მოცემულია თვითეული ჯიშის ფერადი ილუსტრირება. ფერადი ილუსტრაცია კარგად არის შესრულებული თრდატ ნალბანდიანის მიერ. ატლასი დაიბეჭდა სახელგამის ცინკოგრაფიაში, სადაც მზრუნველობით მოპყრობიან ამ საქმეს.

ატლასის ავტორებს პროფ. ნ. ხომერიკი-შვილს და ელ. ერისთავს და რედაქტორს პროფ. ნ. კეცხოველს სერიოზული მუშაობა გაუწევიათ. ავტორებს მოხერხებულად აქვთ გამოყენებული ის მასალა, რომელიც საქ. საცდელი სადგურის ჯიშთამცოდნეობისა და სელექციის განყოფილებამ 1931-35 წ. და საქართველოს ლ. ჰ. ბერიას სახელობის სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის კონტინენტური მეხილეობის კათედრამ 1937-38 წლების განმავლობაში შეაგროვეს.

ატლასის პირველ ტომში მოცემულია თესლოვანი კულტურების (ვაშლი და მსხალი) და კურკოვანი კულტურების (ატამი, ბალი, ალუბალი და ქლიავი) დახასიათება. ამით ინსტიტუტის კოლექტივმა უსათუოდ კარგი საქმე გააკეთა, მით უმეტეს, რომ ხეხილის ჯიშების მეცნიერული, საფუძვლიანი შესწავლა მტკიცე ნიადაგს უქმნის საქართველოში მაღალხარისხოვანი სამრეწველო ჯიშების შემუშავებას. ამ თვალსაზრისით „საქართველოს კულტურული ფლორის ატლასის“ გამოცემას ფრიად სერიოზული მნიშვნელობა ენიჭება. ატლასის პირველ ტომში მოყვანილი ხეხილის ჯიშების დახასიათება მოცემულია როგორც ქართულ, ისე რუსულ და ინგლისურ ენებზე.

იბეჭდება და ახლო ხანში გამოვა „საქართველოს ხილის სამრეწველო ასორტიმენტის ატლასის“ მეორე ტომი. მზად არის დასაბეჭდად სუბტროპიკული კულტურების პირველი წიგნი და მინდვრის კულტურების პირველი წიგნი. მომზადებულია დასაბეჭდად პურეული კულტურებიც.

უნდა ველოდოთ, რომ ატლასის დანარჩენი ტომებიც ისეთივე მზრუნველობით და ფაქიზად იქნება შესრულებული, როგორც პირველი ტომი.

თ. კუნჭულია

„ჩუსული პოეზიის ანთოლოგია“

საქართველოს სახელმწიფო მწერლების კავშირის პრეზიდიუმმა დაამტკიცა ქართულ ენაზე „რუსული პოეზიის ანთოლოგიის“ გამოცემის გეგმა.

ანთოლოგია ორ ტომად გამოვა. პირველ ტომში შევა ლომონოსოვის, დერჟავინის, ჟუკოვსკის, კრილოვის, რილეევის, პუშკინის, ლერმონტოვისა და სხვა პოეტების ცალკეული ნაწარმოებნი, აგრეთვე ხალხური შემოქმედების ნიმუშები. მეორე ტომში მოთავსებული იქნება ნეკრასოვის, ნიკიტინის, ტიუტჩევის, ნადსონის, ბალმონტის, მაიაკოვსკის, ესენინისა და ბაგრიცკის ცალკეული ნაწარმოებნი. ფართოდ იქნება წარმოდგენილი თანამედროვე საბჭოთა მწერლების — ლებედევ-კუმაჩის, ბეზიმენსკის, სელვინსკის, ჟაროვის, საადნოვის, ინბერის, პასტერნაკის, კირსანოვის, ასეევისა და სხვათა პოეზია. მეორე ტომში მოთავსებული იქნება მწერლების მოკლე ბიოგრაფიებიც. (საქდესი).

ბესო ჟღენტი

ლიტერატურული ახალგაზრდობის აღზრდისათვის

ხალხის წიაღიდან გამოსული ახალი შემოქმედებითი ძალების აღზრდა ჩვენი სამწერლო საზოგადოებრიობისა და სალიტერატურო-საგამომცემლო ორგანიზაციების ერთერთი უმნიშვნელოვანეს ღანიშნულებას და მოწოდებას წარმოადგენს. ყოველმხრივ ხელი უნდა შეუწყოთ ლიტერატურული ახალგაზრდობის იდეურ-პოლიტიკური დონის ამაღლებას, მის მიერ კლასიკური და თანამედროვე ლიტერატურის საუკეთესო ტრადიციათა დაუფლებასა და ათვისებას. ლიტერატურული ახალგაზრდობა არა მარტო რეზერვი და ცვლა არის თანამედროვე მწერლობისათვის, არამედ ის ძალაა, რომელიც მოწოდებულია განვითარების ახალ, უფრო მაღალ საფეხურზე აიყვანოს ჩვენი ლიტერატურა, უფრო ღრმად დაამკვიდროს მასში კომუნიზმის მშენებლობის ეპოქის თემატიკა, საბჭოთა ხალხის დიადი საბრძოლო მიზნები და იდეები.

დიდი სტალინის გენიალური მითითება კადრებისადმი განსაკუთრებული სიყვარულითა და ზრუნველობით მოპყრობის შესახებ მთლიანად შეეხება მწერლობის ფრონტსაც. პარტია ყოველთვის ამახვილებდა და ამახვილებს საბჭოთა მწერლობის ყურადღებას ამ უმნიშვნელოვანეს და პირველხარისხოვან ამოცანაზე. საქართველოს ბოლშევიკების XIII ყრილობაზე გაკეთებულ საანგარიშო მოხსენებაში ამხანაგი კ. ნ. ჩარკვიანი ამბობდა: „საბჭოთა მწერლების კავშირმა უნდა მოაწყოს ლიტერატურული ახალგაზრდობის სისტემატური სწავლება, დაეხმაროს მას თავისი იდეურ-პოლიტიკური დონის ამაღლებასა და ლიტერატურული ოსტატობის დაუფლებაში“.

ჩვენ გვყავს ნიჭიერი და ღრმა შემოქმედებითი პოტენციის ლიტერატურული ახალგაზრდობა. შეიძლება ითქვას, რომ მისი რიგები ყოველდღიურად მდიდრდება ახალი და ახალი ძალებით. ბევრი მათგანი მწერლობაში ფიქრის შემოდგმისთანავე იმსახურებს ყურადღებას და სწრაფად ეუფლება ლექსისა და მხატვრული პროზის თანამედროვე კულტურას და ოსტატობას.

მაგრამ, სამწუხაროდ, ჯერ კიდევ საკმაოდ დონეზე არ არის დაყენებული ლიტერატურული ახალგაზრდობის იდეურ-შემოქმედებითი აღზრდის საქმე.

ვერ ვიტყვით, რომ ჩვენი სამწერლო და საგამომცემლო ორგანიზაციები საერთოდ მზრუნველობისა და ყურადღების გარეშე სტოვებდნენ ახალგაზრდა მწერლობას. პირიქით, ზოგჯერ ეს მზრუნველობა გადაჭარბებულიც არის, მაგრამ იგი ცალმხრივია და არასწორად მიმართული.

მაგალითად, ახალგაზრდა მწერლისათვის მეტად გაიოლებულია მწერალთა ორგანიზაციაში მიღება, დასრულებულ, პროფესიონალ მწერლად აღიარება, საკუთარი ლექსების წიგნების გამოცემა (რომლებშიც ხშირად მოუმწიფებელი და დაუმუშავებელი ნაწარმოებები გვხვდება), ე. წ. „შემოქმედებითი მივლინებანი“ და სხვ.

მწერალთა სასახლეში ზოგჯერ ამათუიმ ახალგაზრდა პოეტის ცალკე შემოქმედებითი საღამოებიც იმართება, რომლებზეც ჩვეულებრივ უხვად იხარჯება სახოტბო და ქება-დიდების სიტყვები ახალგაზრდა ავტორის მიმართ.

მაგრამ ამ ღონისძიებებს ზიანის მოტანა შეუძლია ლიტერატურული ახალგაზრდობისათვის (მასში ნაადრევი პროფესიონალიზაციისა და ფუჭი თვითკმაყოფილების განწყობილებათა დანერგვა), თუ ამასთანავე მოგვარებული არ იქნა ახალგაზრდა მწერლების იდეურ-პოლიტიკური აღზრდისა და მათთვის სისტემატური შემოქმედებითი დახმარების საქმე.

სწორედ საკითხის ამ მხარეს ექცევა ყველაზე ნაკლები და სრულიად არასაკმარისი ყურადღება. არც მწერალთა კავშირში, არც სალიტერატურო ორგანოების რედაქციებთან არ ხორციელდება არავითარი ღონისძიება ლიტერატურული ახალგაზრდობის სისტემატური ხელმძღვანელობისა, მისი აღზრდისა და სწავლების თვალსაზრისით.

გასაგებია, რომ ასეთ პირობებში ახალგაზრდა მწერლები ხშირად ჰკარგავენ სწორ იდეურ-შემოქმედებითს ორიენტაციას და ექცევიან სოციალისტური ლიტერატურისათვის უცხო და მიუღებელ, ანტირეალისტურ, დეკადენტურ ლიტერატურულ ტრადიციათა გავლენას ქვეშ.

ამ გარემოების მკაფიო ილუსტრაციას წარმოადგენს ჟურნალ „ჩვენს თაობაში“ მოთავსებული შემოქმედებითი პროდუქცია ახალგაზრდა მწერლებისა.

საკმარისია გადავხედოთ ხსენებული ჟურნალის მიმდინარე წლის გამოსულ ნომრებს, რომ თვალწინ გადაგვეშალოს მეტად დამაფიქრებელი სურათი. ახალგაზრდა მწერლების მიერ ამ ჟურნალში გამოქვეყნებული მასალების დიდი უმრავლესობა დაშორებულია ჩვენი სოციალისტური თანამედროვეობის თემატიკას, ჩვენი დროის აქტუალურ პრობლემებს და განსაზღვრულია ვიწრო პირადულ-ინტიმური განცდებითა და გრძნობებით, ისტორიზმით, ან სინამდვილის წვრილმანი და უმნიშვნელო მოვლენებით.

ჟურნალის წლევანდელ ნომრებში მოთავსებულია ახალგაზრდა მწეოლების ხუთი ნაწარმოები მხატვრული პროზის დარგში. არცერთი მათგანი არ გვიხატავს ჩვენი დროის მოწინავე ადამიანის დადებით ტიპს, არ გვაძლევს არცერთ ეპიზოდს ან სურათს, რომელიც ასახავდეს ჩვენი სოციალისტური სინამდვილის ძირითად პროცესებს. ჩვენი სამშობლოს ძლევამოსილ წინსვლას კომუნიზმის მშენებლობის გზაზე.

გივი კაჭახიძის ნოველა „ღმერთი ღუმელში“ („ჩვენი თაობა“ 1940 წ. № 1) მოგვითხრობს ვიღაც მოხუც მასწავლებელზე, რომელსაც ბავშობიდან შეუსისხლხორცებია რელიგიური ცრუმორწმუნეობა, რომლის მთელი არსება შეპყრობილია რაღაც უცნაური, მისტიკური შიშით „ღმერთხატის“ წინაშე.

„ზის მოხუცი მასწავლებელი საწერ მაგიდის გვერდით დივანზე და ოდნავის შიშით მისჩერებია მჭვარტლით დამტვერილ ხატს. შესცქერის ნათელით მოსილ სახეს ღვთაებისას და თანდათან იძირება მოგონებებში, თუ სინამდვილეში“.

ამ უცნაური მოხუცის რელიგიურ-მისტიკური განცდანი წარმოადგენენ მოთხრობის შინაარსს. აი როგორი „გმირი“ იზიდავს ჩვენი დროის ამ ახალგაზრდა მწერლის ყურადღებას.

კიდევ უფრო შორს წასულა ჟურნალის ამავე ნომერში მოთავსებული მეორე მოთხრობის „აზნაურის“ ავტორი — ახალგაზრდა მწერალი კლავდია დევდარიანი. მისი მოთხრობის გმირებს აზნაურობის „მაძიებელი“ ისიდორე არჯევანიძე და წვრილეხა აზნაური სპირიდონ კიკნაძე წარმოადგენენ. აი, ისიდორემ თითქოს მიაღწია სასურველ მიზანს, მოიპოვა აზნაურობა, მაგრამ... სწორედ ამ დროს რევოლუციამ მოუსწრო და ოთხი წლის წანწალმა და ჭაპანწყვეტამ ამაოდ ჩაუარა.

რა ორიგინალური თემისათვის მიუგნია ახალგაზრდა ავტორს! რა ღრმა და აქტუალური იდეის განსახიერებისათვის მოუნდომებია მას თავისი ნიჭი და ენერგია!

მხატვრული პროზის დარგში მომუშავე ახალგაზრდა მწერალთა შორის ლადო ბალიაური განსაკუთრებულ ყურადღებას იპყრობს. მის კალამს ეკუთვნის რამდენიმე კარგი მოთხრობა ფშავ-ხევსურეთის განახლებული ცხოვრების თემებზე. და აი ამ უდავოდ ნიჭიერ ახალგაზრდა მწერალსაც განუზრახავს ხარკი მისცეს ჩვენს ლიტერატურულ ახალგაზრდობაში გავრცელებულ თემატიურ განყენებულობას და ვიწროდ გაგებულ ისტორიზმს.

„ჩვენი თაობის“ № 2 და № 3-ში დაბეჭდილია მისი მოთხრობა „ნანგრევთა შორის“, აგებული თმოგვის ციხის შესახებ არსებულ ცნობილ ლეგენდაზე.

ბუნებრივია, ახალგაზრდა ავტორს არ ეყო ძალა იმისათვის, რომ გაეცოცხლებინა და ჩვენი დროის ადამიანის სულისკვეთებასთან დაეახლოვებინა შორეული წარსულის ლეგენდარული ცრურწმუნეები და სიტუაციები. ამ მოთხრობის მნიშვნელობა უპირველეს ყოვლისა იმაში მდგომარეობს, რომ მის მაგალითზე ახალგაზრდა მწერლებს შეუძლიათ აშკარად დაინახონ, თუ რამდენად უსაფუძვლო და ყალბია მოსაზრება, თითქოს თემატურად ჩვენი ეპოქისაგან დაშორებული მასალა უფრო ადვილი დასაძლევი და „მომგებიანი“ იყოს თანამედროვე მწერლისათვის.

ახალგაზრდა ბელეტრისტი ვ. ავალიანი ნოველაში „ჩალის ქუდი“ გვიხატავს მოლარის—ბიკენტი ლატარიას უცნაურ განცდებს, გამოწვეულს იმ გარემოებით, რომ მის ობლიგაციას მოგება ხვდა წილად.

რაღაც ცხოველურ ინსტინქტს დაუპყრია მისი არსება — გამდიდრების სიხარული და მოლოდინის გაუმართლებლობის შიშია გაერთიანებული ამ ინსტინქტში. ნუთუ ფულის ძალის წინაშე ასეთი თრთოლვა და ცახცახი დამახასიათებელია ჩვენი დროის ადამიანებისა?

„ჩვენი თაობის“ უკანასკნელ ნომრებში იბეჭდება კოტე ხიმშიაშვილის რომანი „ჯონჭა ხორნაული“. რომანის თემა ჩვენი ახალგაზრდობის, საბჭოთა სტუდენტების ცხოვრებაა. ეს რომანი ჯერ კიდევ არ არის მთლიანად გამოქვეყნებული და მის შესახებ საბოლოო აზრის შემუშავება ჯერჯერობით შეუძლებელია, მაგრამ ჟურნალის ოთხ ნომერში ავტორი დიდის გულმოდგინებით გვიხატავს ფუქსავატური დროსტარების, „ფანტის“, ფოქსტროტის, ლოთობის, ქეიფის, ხვეულ-ხვიანის, მსუბუქი ყოფაქცევის ამსახველ სურათებს და ჯერჯერობით არცერთი შტრიხითაც არ გვაძლევს ჩვენი საბჭოთა ახალგაზრდობის შემოქმედებითი შრომისა და ზრდა-წარმატების გამოხატულებას.

რომანის გამოქვეყნებული თავები გადატვირთულია ფუჭი რეზონიორული მსჯელობებით გვარიშვილობაზე, წაწლობაზე, „მწყემსის ოდენა ბუზებზე“, აზიურ ფეხისადგილებზე და ა. შ. და მთელს ამ უხვ დიალოგებში ჯერჯერობით არ ისმის ჩვენი დროის ახალგაზრდა კაცის დამახასიათებელი საღი აზრით აღბეჭდილი სიტყვა. რომანის სიტყვიერი მასალა კი დატვირთულია ვულგარული, ანტიესთეტიკური გამოთქმებით.

რაც შეეხება ჟურნალში მოთავსებულ პოეტურ პროდუქციას, ამ დარგშიაც მეტად სერიოზულ საბრძოლო შრომას ვამჩნევთ. საერთოდ ახალგაზრდა ავტორებს ლექსის ტექნიკის მხრივ მართალია წინსვლა ეტყობათ და ისინი უეჭველად მხატვრულ ნიჭიერებასაც იჩენენ, მაგრამ ლექსების დიდი უმრავლესობა თემატურად და იდეურად ვერ უპასუხებს საბჭოთა პოეზიის სოციალისტური ლირიკის დანიშნულებას.

მოვიყვანოთ რამდენიმე მაგალითი:

ახალგაზრდა პოეტის ლადო ასათიანის ლექსი „ანდერძი“ (ციკლიდან „ძველი ალბომიდან“ (საკითხავია, როდის მოასწრო ახალგაზრდა პოეტის ალბომმა დაძველება და ვა რა ეჩქარება მას ანდერძების წერა?) თავისი მიჯნურისადმი ასეთი მიმართვით იწყება:

„რა დამავიწყებს შენს ლამაზ
თვალებს,—
რომ დამავიწყოს ეს ალუბლები,
იცოდე, როცა სხვას შეეყვარებ,
ამ სიყვარულზე ვესაუბრები“.

ახალგაზრდა კაცი ლექსით სიყვარულს ეფიცება ერთს და უკვე წიახსწარ იცის, რომ მომავალში „სხვას შეეყვარებს“ და უამბობს ამ სხვას, თუ „როგორც უყვარდათ ძველათ“ მათ „ტრფიალება წრეს გადასული“, როგორი გულიო უყვარდათ „ფიროსმანი და თბილისის ღამე“ და „მარტოობის მკაცრი სიამე“.

„ვეტყვი რა მწვავდა უშინაარს
დავრიშე,
მაღალ მთებს რისთვის გამოვექეცი,
როგორ გაგანდე, ძვირფასო, ჯვარი
და კაცი ლექსად როგორ ვიქეცი“.

გასაგებია, რომ აქ გამოხატული განწყობილება არავითარ შემთხვევაში არ არის ტიპიური და დამახასიათებელი ჩვენი დროის ახალგაზრდა ადამიანის სოციალისტებისა, რომ ამ სტრიქონების ავტორი დეკადენტური პოეზიის გადანაშთებს იმეორებს. ლადო ასათიანის ლექსების ციკლს „ძველი ალბომიდან“ მოსდევს მირზა გელოვანის ლექსების ციკლი „ჯების წიგნიდან“ („ჩვენი თაობა“ № 1) ამ ციკლის ლექსში „ლადო გუდიაშვილს“ ახალგაზრდა პოეტი გადმოგვცემს ლადო გუდიაშვილის ნახატის ჩარჩოში მომწყვდეული ქინტოების სულიერ დრამას, მათს წუხილსა და ჩვენილს. ლექსის თემატური არააქტუალობისა და უმნიშვნელობის გარდა აქ ხატვის ანტირეალისტურ მანერასთანაც გვაქვს საქმე. აი როგორ ხატავს პოეტი თბილისის ღამის პეიზაჟს:

„შუაღამისას ადგება ქარი,
რომ ცას შეუდგას შავი სვეტები,
შუაღამისას ადგება ქარი,
და ისევ თავი გამემტერება,
ადგება, როგორც თეთრი ირემი,
ჩემი ოცნების ჩუმი წყვილება
და უღიმღამო ცის ნაპირები
შესთავაზებენ მთებს მოკრძალებას“.

და ამას მოსდევს ახალგაზრდა პოეტის ალეკო შენგელაიას ლექსების ციკლი „სიყვარული“, სადაც ეს მარადიული თემა პოეზიისა გადმოცემულია ასეთი ტრაფარეტული და ვარიაციით:

„ო, სადა ხარ, შემიბრალე,
დამიღამდა თვალები,
მიდის ღამე, მიდის და მე
არვის არ ვებრალები.
ერთი მშვიდათ დაეძინათ,
დაესვენათ ამ თვალებს
ღამემ შიში რომ შემძინა,
ითი ღამე დავთვალე“.

რაღაც გაუგებარი, განწირულებისა და უიმედობის მოტივი გაისმის ახალგაზრდა პოეტების ლექსებში.

„მე ასე მინდა, სიკვდილის დღემდე
ხატი პატარა გუდით ვატარო,
სამშობლოსათვის თუ დამიბნელდეს,
მაინამც და მაკელაპტარონ“,

სწერს ახალგაზრდა პოეტი ალ. საჯაია ლექსში „ორი და“ („ჩვენი თაობა“ № 2), ხოლო რევაზ მარგიანი „ბუხართან თქმული“ ლექსების ციკლს („ჩ. თ“. № 3) ასე ამთავრებს:

„მესმა მორცხვ

პარტიული ცხოვრება

საქ. აღკპ ცენტრალური კომიტეტის მეორე პლენუმი

(საინფორმაციო ცნობა)

1940 წლის 10-11 დეკემბერს შესდგა საქ. აღკპ ცენტრალური კომიტეტის II პლენუმი.

პლენუმმა განიხილა 3 საკითხი:

1. „საქართველოს სსრ ქართლის რაიონების სოფლის მეურნეობის, განსაკუთრებით სამრეწველო მებოსტნეობისა და მევენახეობის განვითარების ღონისძიებათა შესახებ“, სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს და საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1940 წლის 15 ოქტომბრის დადგენილების განხორციელებისათვის საქართველოს კომკავშირის ორგანიზაციების მუშაობაზე.

2. „კომკავშირული აქტივის ფიზიკური მომზადების შესახებ“ საქ. აღკპ ცენტრალური კომიტეტის 1940 წლის 30 სექტემბრის დადგენილების შესრულების მდგომარეობაზე.

3. კომკავშირლებსა და ახალგაზრდობაში საბჭოთა საქართველოს XX წლისთავის სახელობის სოციალისტური შეჯიბრების მომდინარეობის შესახებ (საქ. აღკპ ციათურის საქალაქო კომიტეტისა და ლუქსემბურგის რაიონული კომიტეტის მოხსენებები).

პირველ საკითხზე მოხსენებით გამოვიდა საქ. აღკპ ცენტრალური კომიტეტის მდივანი ამხ. თ. ბირკაძე.

ამხ. ბირკაძის მოხსენების გარშემო გამართულ კამათში მონაწილეობა მიიღეს კომკავშირის რაიკომების მდივნებმა: კობიძემ (ყასბი), ცქრიალაძემ (წითელწყარო), ჩოველაშვილმა (გორა), ჩიტიაშვილმა (ხაშური), თუთისანმა (ქარელი), სოლოღაშვილმა (მცხეთა), თხილაშვილმა (ქედა), მწითურმა (დუშეთი), ზანდრიშვილმა (თბილისის რაიკომი) და წულაიამ (საქ. აღკპ ცენტრალური კომიტეტი).

მეორე საკითხზე მოხსენებით გამოვიდა საქ. აღკპ ცენტრალური კომიტეტის მდივანი ამხ. ალ. მირცხულავა.

ამხ. მირცხულავას მოხსენების გამო გამართულ კამათში მონაწილეობა მიიღეს კომკავშირის რაიკომების მდივნებმა: მიქელაშვილმა (მახარაძე), ტ. გრიგოლიამ (ზუგდიდი), ერიკონმა (ახალქალაქი), ფოფხაძემ (თბილისი), ქარიმოვმა (ბორჩალო), გრიგოლაშვილმა (საგარეჯო), ბებიამ (ოჩამჩირე), უნგიაძემ (ბათუმის რაიონი), ჭკადუამ (ზემო-სვანეთი), დოლიძემ (ლანჩხუთი), იაშვილმა (ქუთაისის რაიონი), ბაბაევმა (ადიგენი), სიჭინავამ (ჩხოროწყუ), ვალიევმა (ახალციხე), თ. სხირტლაძემ (ფიზკულტურისა და სპორტის რესპუბლიკური კომიტეტის თავმჯდომარე), გ. ცქიტიშვილმა (საქ. აღკპ თბილისის კომიტეტი) და პ. დანიელეიჩმა (საქ. აღკპ ცენტრალური კომიტეტის სამხედრო-ფიზკულტურული განყ. გამგე).

კამათის დასასრულს საბოლოო სიტყვა წარმოსთქვა საქ. აღკპ ცენტრალური კომიტეტის მდივანმა ამხ. ალ. მირცხულავამ.

მესამე საკითხზე პლენუმმა მოისმინა საქ. აღკპ ციათურის საქალაქო კომიტეტის მდივნის ამხ. თოდაძისა და საქ. აღკპ ლუქსემბურგის რაიკომის მდივნის ამხ. აშიროვოის მოხსენებანი.

მოხსენებათა გამო გამართულ კამათში გამოვიდნენ: ჭითინავა (საქ. აღკპ ფოთის საქალაქო კომიტეტის მდივანი), რაიკომების მდივნები: გეგელია (გეგეჭკორი), დოღონაძე (ტყიბული), ხარაძე (ლაგოდეხი), მახარაძე (ხულო), თურმანიძე (ჩოხატაური), გონაშვილი (სილნაღი), აგრეთვე ამხანაგები ლაბარტყავა (ამიერ-კავკასიის რკინიგზის სამმართველოს განყ. პოლიტგანყოფილების უფროსის თანაშემწე კომკავშირის ზონით), პეტრიაშვილი (თბილისი, კომკავშირის ლენინის რაიკომი), გელოვანი (საქ. აღკპ ცენტრალური კომიტეტი) და საქ. აღკპ ცენტრალური კომიტეტის მდივანი პროპაგანდის დარგში — ამხ. გ. იმნაიშვილი.

პლენუმმა სამივე განხილული საკითხის გარშემო მიიღო სათანადო ღონისძიებანი.

პლენუმმა ამხ. გ. სემიონოვი გაათავისუფლა გაზეთ „მოლოდოი სტალინეცის“ პასუხისმგებელი რედაქტორის მოვალეობისაგან მისი სხვა სამუშაოზე გადასვლის გამო. გაზეთ „მოლოდოი სტალინეცის“ პასუხისმგებელ რედაქტორად დამტკიცებულ იქნა ამხ ბ. შატბეროვი.

გავაძლიეროთ პარტიული ხელმძღვანელობა თავდაცვითს მუშაობაზე

ხელმძღვანელობდნენ რა XVIII პარტყრილობის გადაწყვეტილებებით, გუდაუთის რაიონის პარტიულმა ორგანიზაციებმა მასობრივი თავდაცვითი მუშაობის დარგში სერიოზული წარმატებანი მოიპოვეს. გაიზარდა მუშების, კოლმეურნეების, საბჭოთა ინტელიგენციისა და მოსწავლე ახალგაზრდობის მისწრაფება სამხედრო-თავდაცვითი მუშაობისაკენ.

მიმდინარე წელს რაიონში ვოროშილოვისებური მსროლელის ნიშანზე ნორმები უნდა ჩაებარებინა 150 კაცს, ხოლო ჩააბარა 478 კაცმა; მშთ-ს I საფეხურის ნიშანზე—307 კაცს, II საფეხურისაზე—13-ს; მომზადებულია ავრეთვე სანიტარული თავდაცვის I და II საფეხურის 1.339 ნიშნოსანი და 92 ვოროშილოვისებური მხედარი.

რაიონში არსებობს თავდაცვა-ავიაქიმის სამი პირველადი ორგანიზაცია, სადაც წევრთა რაოდენობა დღითიდღე იზრდება. მიღწევები თავდაცვითი საქმეში მოპოვებულია პარტიული ორგანიზაციების სერიოზული მუშაობით, მათი მტკიცე ბოლშევიკური ხელმძღვანელობით.

არტელ „კრასნი გრუზიას“ პირველადმა პარტიულმა ორგანიზაციამ (მდივანი — პ.კუცია) თავიდანვე სერიოზულად მოჰკიდა ამ საქმეს ხელი და მუშა-მოსამსახურეთა შორის სანიმუშოდ დააყენა მასობრივი თავდაცვითი მუშაობა. პარტიული ორგანიზაცია თავის კრებებზე სისტემატურად იხილავს თავდაცვითი მუშაობის საკითხებს და სახავს ღონისძიებებს მუშაობის შემდგომი გარდაქმნისათვის. კურორტ ფსირცხის პირველადი პარტიული ორგანიზაცია (მდივანი — კონონეეიჩი) მშრომელთა მასებში თავდაცვითი მუშაობის გაძლიერებისათვის სუსტად მუშაობდა. საქ. კ. პ. (ბ) გუდაუთის რაიკომმა დროულად მიუთითა ამ პარტიულ ორგანიზაციას სუსტ მუშაობაზე, რის შემდეგ მდგომარეობა გამოსწორდა. ამჟამად აქ მომზადებულია საჰაერო ქიმიური თავდაცვის 200 ნიშნოსანი. ახლა პირველადი პარტიული ორგანიზაცია სისტემატურად იხილავს თავდაცვითი მუშაობის საკითხებს და თავდაცვა-ავიაქიმის ორგანიზაციას ეხმარება პრაქტიკულ მუშაობაში.

აქვე უნდა შევნიშნოთ, რომ ზოგიერთი პირველადი პარტორგანიზაცია ამ ფრიად მნიშვნელოვან საქმეს ყურადღებას არ აქცევს. მიუხედავად იმისა, რომ საქ. კ. პ. (ბ) გუდაუთის რაიკომმა ბიუროზე ორჯერ განიხილა საკითხი ფსირცხის საბჭოთა მეურნეობის პირველადი პარტიული ორგანიზაციის სუსტი თავდაცვითი მუშაობის შესახებ და დაუსახა მას სათანადო ღონისძიებანი, ამ პარტორგანიზაციას დღემდე არ გარდაუქმნია მუშაობა ამ მხრივ. ასევე ითქმის საავადმყოფოს პირველადს პარტიულ ორგანიზაციაზე, რომელსაც მთელი წლის განმავლობაში პარტიულ კრებაზე ერთხელაც არ განუხილავს თავდაცვითი მუშაობის საკითხი.

ტ. გელენავა

საბაგიზაციო მუშაობა რკინიგზის კვანძზე

თბილისის რკინიგზის კვანძის პირველადმა პარტიულმა ორგანიზაციებმა ამ ბოლო დროს საგრძნობლად გააუმჯობესეს მასობრივ - პოლიტიკური საბაგიტაციო მუშაობა. მაგალითად, საორთქლმავლო დეპოს პარტორგანიზაცია (მდივანი — ამხ. ვ. გეტაშვილი) სისტემატურად იწვევს აგიტატორთა თათბირებს, აძლევს მათ კონკრეტულ დავალებებს. პარტბიუროს მდივანი პირადად ესწრება აგიტატორებს აგიტაციაზე.

აღნიშნული ორგანიზაციის აგიტატორები ამხ. რ. გაბაიანი, ხიზანაშვილი, გ. კოვალიოვი კარგ აგიტატორებად ითვლებიან, პოლიტიკურ აგიტაციას უკავშირებენ წარმოების საკითხებს, რის შედეგადაც საორთქლმავლო დეპოში შრომის დისციპლინა განმტკიცდა და გაცდენა-დაგვიანება ლიკვიდირებულია.

ენერგომომარაგების მე-2 უბნის პირველადი პარტორგანიზაციის მდივანი ამხ. ა. გოლიაძე და აგიტკოლექტივის ხელმძღვანელი თ. ქვლივიძე საუკეთესოდ ხელმძღვანელობენ პოლიტიკურ აგიტაციას. თვეში სამჯერ იწვევენ აგიტსემინარს, ამუშავებენ სემინარზე შრომის საკითხებს, აძლევენ აგიტატორებს კონკრეტულ დავალებებს, ამოწმებენ მათს მუშაობას და ეხმარებიან მათ პოლიტიკური აგიტაციის შედგომ გაუმჯობესებაში, ამ ორგანიზაციაში მოწინავე აგიტატორებად ითვლებიან ბ. ჯუტუბიძე, ფ. ულანოვი, კ. კობიძე და სხვ.

მიუხედავად აღნიშნული მიღწევებისა, ზოგიერთი პარტიული ორგანიზაციის მდივნები სათანადო ყურადღებას არ აქცევენ საბაგიტაციო მუშაობის დაყენებას. კონდუქტორთა რეზერვის პარტიული ორგანიზაციის (მდივანი — ამხ. მოგელაძე) მიერ გამოყოფილ აგიტატორებს ს. მაღრაძეს, ე. დეკანოსიძეს, პ. დანელიას და ნ. აბრამოვს დიდიხანია საუბარი არ ჩაუტარებიათ თავიანთ ბრიგადებში.

ნავთლუღის სახალხო სადგურის პირველადი პარტორგანიზაცია (მდივანი — ამხ. ბოდოკია) სუსტად ხელმძღვანელობს საბაგიტაციო მუშაობას.

ამოცანა იმაში მდგომარეობს, რომ სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის 26 ივნისის ბრძანებულების ურყევად გატარებისათვის ბრძოლაში პარტიულმა ორგანიზაციებმა მაღალ საფეხურზე აიყვანონ პოლიტიკური აგიტაცია ისე, რომ იგი მთლიანად შეესაბამებოდეს წარმოების მოთხოვნებს.

ი. გიგიტაშვილი

ამიერ-კავკასიის ლ. ბერიას სახელობის რკინიგზის მე-3 პოლიტგანყოფილების კონსულტანტი.

◁ ○ ▷

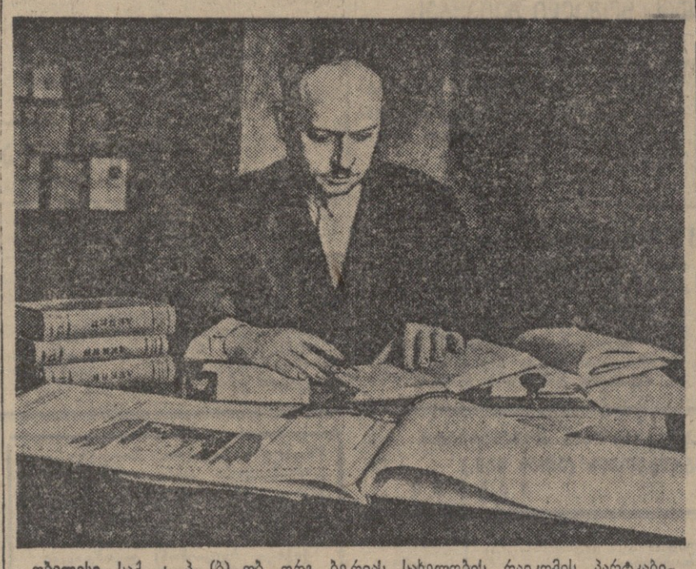

თბილისი. საქ. კ. პ. (ბ) თბ. ორგ. ბერიას სახელობის რაიკომის პარტკაბინეტი. სურათზე. რჯკომის პროპაგანდისტი ამხ. ნ. ა. ტოროშელიძე ემზადება მორიგი მეცადინეობისათვის თემაზე: „პოლშევიკები და მენშევიკები პირველი იმპერიალისტური ომის პერიოდში“.

ფოტო ვ. ობლიაპინისა (საქდესის ფოტოქრონიკა).

სამხედრო სწავლება რაიონის აქტივისათვის

ჭიათურის რაიონი, (საქდესი) საქ. კ. პ. (ბ) ჭიათურის რაიკომმა პარტიული და საბჭოთა აქტივისათვის მოაწყო სამხედრო სწავლების ათი ჯგუფი, სადაც მეცადინეობენ პირველადი პარტორგანიზაციებისა და პარტბიუროს მდივნები და პასუხისმგებელი საბჭოთა და სამეურნეო მუშაკები — სულ 165 კაცი.

სამხედრო სწავლების ჯგუფები შექმნილია კვაჭჭირის, ოფშკვითის, გეგუთის, მექვენის, ჭვიტირის, ოფურჩხეთისა და სხვა სასოფლო საბჭოების ცენტრებში.

სამხედრო სწავლების დღეებად მიჩნეულია თვეში სამი დღე. მეცადინეობა იქნება არასამუშაო საათებში. აღნიშნული ჯგუფები გაივლიან 135-საათიან სასწავლო პროგრამას.

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალურ კომიტეტში

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს 1940 წლის 15 ნოემბრის გადაწყვეტილებით საქ. კ. პ. (ბ) რიგებიდან გარიცხული არიან:

გრიგოლ სიმონის-ძე **გობეჯიშვილი,** საქ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატი 1939 წ., საკანდიდატო ბარათი № 2164588—როგორც სასამართლოს მიერ მსჯავრდადებული სამუშაოს გაცდენისათვის; ვლადიმერ მელიტონის-ძე **ბოკერია,** საქ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატი 1938 წ., საკანდიდატო ბარათი № 1263958—როგორც მსჯავრდადებული სამუშაოს გაცდენისათვის; აკაკი ამბროსის-ძე **კვირკველიშვილი,** საქ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატი 1939 წ., საკანდიდატო ბარათი № 1675456 — როგორც მსჯავრდადებული სამუშაოს გაცდენისათვის; სპირიდონ ლაზარეს-ძე **ივანეიშვილი,** საქ. კ. პ. (ბ) წევრი 1926 წ., პარტბილეთი № 1546476 — როგორც მსჯავრდადებული ქცვლელობისათვის; სიმონ ივანეს-ძე **საკარული,** საქ. კ. პ. (ბ) წევრი 1939 წ., პარტბილეთი № 2848759 — როგორც მსჯავრდადებული სპეკულაციისათვის; ილადიმერ ერმილეს-ძე **იოსელიანი,** საქ. კ. პ. (ბ) წევრი 1939 წ., პარტბილეთი № 2863038 — როგორც მსჯავრდადებული სამუშაოს გაცდენისათვის; გოგი მარკოზის-ძე **ვარადაშვილი,** საქ. კ. პ. (ბ) წევრი 1939 წ., პარტბილეთი № 3722683—როგორც მსჯავრდადებული სამუშაოს გაცდენისათვის; გიორგი იაგორის-ძე **კიკილაშვილი,** საქ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატი 1939 წ., საკანდიდატო ბარათი № 2160721 — კოლმეურნეობის მიწის მითვისებისათვის; გიორგი სიმონის-ძე **ალადაშვილი,** საქ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატი 1938 წ., საკანდიდატო ბარათი № 1674075 — როგორც მსჯავრდადებული ხულიგნობისათვის; ივანე გიორგის-ძე **ქათამაძე,** საქ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატი 1938 წ., საკანდიდატო ბარათი № 2155731 — როგორც მსჯავრდადებული სახელმწიფო თანხების მითვისებისათვის.

დაგვიანებულია დადგენილებათა შესრულება

(ფოთი, „კომუნისტის“ საქ. კორესპონდენტისაგან)

მშრომელთა დეპუტატების ფოთის ქალაქის საბჭოს აღმასრულებელ კომიტეტთან არსებული პირველადი პარტიული ორგანიზაცია სერიოზულ ყურადღებას აქცევს პარტიული კრებაზე მიღებულ დადგენილებათა შესრულების შემოწმებას, პარტბიუროს მდივანი ამხ. ი. მესხი პრაქტიკულად ეხმარება რიგით კომუნისტებს დავალებათა შესრულების საქმეში. ამის შედეგად პარტიული კრების მიერ მიღებული დადგენილებანი დროზე სრულდება.

მაგალითად, საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის შემსწავლელი წრის მეცადინეობა (პროპაგანდისტი ამხ. ე. გველესიანი) სუსტად მიმდინარეობდა, ზოგიერთი მსმენელები ხშირად აკლდებოდნენ მეცადინეობას. წრეს არ ჰქონდა მუდმივად სამეცადინო ადგილი. აღნიშნული მდგომარეობის გამოსასწორებლად პარტიულმა კრებამ მიმდინარე წლის ივლისში მიიღო სათანადო დადგენილება. წრის მორიგ მეცადინეობაზე პარტბიუროს შეამოწმა დადგენილების შესრულების მიმდინარეობა. ამის შემდეგ წრის მუშაობა საგრძნობლად გარდაიქმნა.

მაგრამ პარტორგანიზაციის ზოგიერთი ხელმძღვანელი მიღებულ დადგენილებათა შესრულების შემოწმების საქმეს სრულიად უგულებელჰყოფს. მაგალითად, გრემის მექანიკური ქარხნის პირველადმა პარტიულმა ორგანიზაციამ (პარტბიუროს მდივანი კ. ზარანდია) „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის“ დამოუკიდებლად შემსწავლელთა დასახმარებლად თუმცა რამდენიმე დადგენილება მიიღო, მაგრამ ამ დადგენილებათა შესრულება არ შეუმოწმებია. ამის გამო მდგომარეობა ჯერაც არ გამოსწორებულა. არ ტარდება პარტიის ისტორიის დამოუკიდებლად შემსწავლელთა თათბირები, არ ეწყობა ლექციები და კონსულტაციები. ზოგიერთი კომუნისტი ჯერ არ გასცილებია „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის“ პირველი თავის შესწავლას.

ასევე სუსტად მუშაობენ მიღებულ დადგენილებათა შესრულების უზრუნველსაყოფად ევკალიპტის სანერგის (მდივანი ვ. თავბერიძე), ადგილობრივი მრეწველობის (მდივანი შ. მიქიაშვილი) და ჭალადიდის საკოლმეურნეო (მდივანი დ. ქორქია) პირველადი პარტიული ორგანიზაციები.

კ. ტაბაღუა

მაკო საფაროვ-აბაშიძე

საქართველოს სახკომსაბჭოსთან არსებული ხელოვნების საქმეთა სამმართველო იუწყება, რომ 11 დეკემბერს, საღამოს 8 საათზე, გარდაიცვალა რესპუბლიკის სახალხო არტისტი, 1879 წელს განათლებული ქართული რეალისტური თეატრის უნიჭიერესი მსახიობი, ქართული მხატვრული მეტყველების დიდი ოსტატი მარიამ (მაკო) მიხეილის-ასული საფაროვი-აბაშიძე.

მ. საფაროვ-აბაშიძის დამკრძალავი კომისია

ხელოვნების საქმეთა სამმართველოს დადგენილებით შესდგა მ. საფაროვ - აბაშიძის დაკრძალვის მომწყობი კომისია სსრკ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატის შალვა დადიანის თავმჯდომარეობით. კომისიაში შედიან: ა. ხორავა, ა. ვასაძე, ნ. ჩხეიძე, შ. ღამბაშიძე, ნ. გოცირიძე, ე. ჩერქეზიშვილი, ი. გრიშაშვილი, ა. წუწუნავა, ი. ალიხანიანი, ა. თაყაიშვილი, ა. ფალავა, გ. ბუხნიკაშვილი, კ. შახაზიზოვი, შ. კილოსანიძე.

მ. საფაროვ-აბაშიძის ცხოვრების გზა

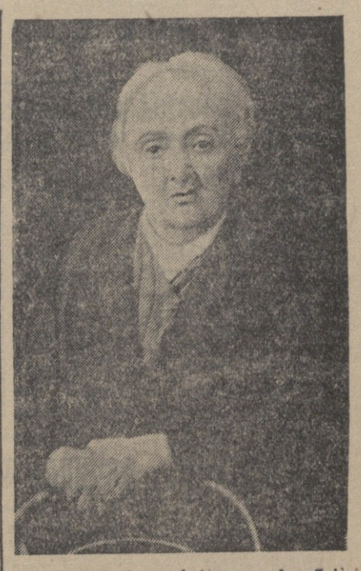

გასული საუკუნის ქართული თეატრის უნიჭიერესი მსახიობი, საქ. სსრ სახალხო არტისტი მარიამ (მაკო) მიხეილის-ასული საფაროვი - აბაშიძე დაიბადა 1860 წ. 12 თებერვალს ქ. თელავში. მამა-მისი მიხეილი ღარიბი სოფლელი აზნაური იყო, მას ბევრი შვილი ჰყავდა და ოჯახის რჩენა უჭირდა, ამიტომ პატარა მაკოს აღზრდა იკისრა ბებია ნინომ, რომელიც ყვარელში ცხოვრობდა. ბავშვმა წერაკითხვა ბებიას ხელმძღვანელობით ასწავლა, ხოლო როცა 8 წლის გახდა, იგი ჩაიყვანეს თელავში და წმინდა ნინოს სასწავლებელში მოაწყეს. ერთი წლის შემდეგ მაკო ყვარელში ერთ, ძველი ქართული მწერლობის მცოდნე ქალს მიაბარეს. მაკომ მეცადინეობას მუყაითად მოჰკიდა ხელი და სულ მოკლე დროში შეისწავლა ჩვენი ლიტერატურა, ზეპირად ისწავლა მთელი „ვეფხის ტყაოსანი“, რომელსაც შესანიშნავად კითხულობდა.

1877 წ. მაკოს ბებია თბილისში ჭავჭავაძეიანთ ოჯახში გადმოასხლდა და შვილიშვილი თან წამოჰყვა. ამ ოჯახის ხშირი სტუმრები იყვნენ ჩვენი მწერლები და საზოგადო მოღვაწეები აკაკი წერეთელი, სერგეი მესხი, გ. წერეთელი და სხვ. აკაკიმ და სერ. მესხმა პირველად შეამჩნიეს მაკოს არტისტული ნიჭი და გადაწყვიტეს მისი სცენაზე გამოყვანა. 1878 წ. 27 ოქტომბერს მ. საფაროვი-აბაშიძე პირველად გამოვიდა მოლიერას კომედია „ორჯერ დანდენში“ კლოდინას როლში. მიუხედავად გამოუცდელობისა, დაკისრებული როლი მან მშვენიერად შეასრულა, რამაც მაყურებლები აღტაცებაში მოიყვანა და პრესამაც ქებით მოიხსენია.

1879 წ. აპრილში გამართულ წარმოდგენას ილია ჭავჭავაძეც დაესწრო. მან მაკო პირველად ნახა სცენაზე. მაკოს თამაშის შესახებ ილია „იმერაიაში“ სწერდა: „... წარმომდგენელთა შორის ერთია, რომლისთვისაც ღმერთს მიუმადლებია დიდი ნაჭი, მაგ ნიჭის პატრონი საფაროვის ქალია. ეს ისეთი აქტრისაა, რომელიც ჩვენი სცენის თვალი იქნება, თვალი, ამ აზრისანი არიან ყველანი, ვისაც კი საფაროვის ქალი სცენაზე უნახავს. ყოველ სიკეთესთან ერთი საკეთეც სჭირს, რომ მშვენიერი ქართული გამოთქმა აქვს და ეს სიკეთე ეხლანდელ დროში, როცა ქართული ალარავის ახსოვს, მეტად ძვირფასი რამ არის“.

1879 წ. ზაფხულში, როცა აღდგენილ აქნა პროფესიული თეატრი და მუდმივი დასი შეადგინეს, მაკოც მიიწვიეს მსახიობად მთავარ როლებზე და ამას შემდეგ იგი ქართულ თეატრს არ მოსცილებია.

იმავე 1879 წ. მაკო გათხოვდა. იგი შეირთო ჩვენი სცენის მეორე მშვენებამ — ვასო აბაშიძემ.

ღირსშესანიშნავია ის ფაქტი, რომ მ. საფაროვ-აბაშიძეს მონაწილეობა არ მიეღო. ამიტომ მისმიერ შექმნილ სცენიურ სახეთა გალერეა ძლიერ ფართოა და ფერადოვანი. მისთვის ამპლუა არ არსებობდა, იგი ერთნაირი ოსტატობით ასრულებდა დრამატიულ და კომიკურ როლებს, მისი თამაში მაყურებლებს ყოველთვის ხიბლავდა, პრესაც ყოველთვის ქებათა-ქებით იხსენებდა, ხოლო ყოველივე ამან კი ქართული სცენის ამ უდიდეს მსახიობს ხალხში დიდი პოპულარობა მოუპოვა.

90-იან წლებში მას ყურის ტკივილი დაეწყო, რასაც მოჰყვა თანდათანობით ყურის დაკლება. მიუხედავად ამისა, იგი სცენას მაინც არ შორდებოდა და განაგრძობდა მუშაობას, ხოლო 1900 წლებში უკვე ორივე ყურით საბოლოოდ დაყრუვდა და იძულებული შეიქნა თავის საყვარელ საქმეს როგორც არტისტი ჩამოსცილებოდა, თუმცა მას თეატრისათვის თავი არ დაუნებებია და ყოველნაირ დახმარებას უწევდა ხან როგორც დასის ხელმძღვანელ-ორგანიზატორი, ხან როგორც პიესების მთარგმნელ-გადმომკეთებელი. მან ქართულ რეპერტუარს შესძინა 8-10 თარგმნილი და გადმოკეთებული პიესა.

მ. საფაროვ-აბაშიძეს სულ უთამაშნია 200-მდე პიესაში და შეუსრულებია 300 ახალი როლი სხვადასხვა ჟანრისა.

1912 წ. მაღლიერმა ქართველმა ხალხმა თავის მაღალნიჭიერ მსახიობ ქალს და თეატრის ერთგულ მოამაგეს მ. საფაროვ-აბაშიძეს გადაუხადა 30 წლის მოღვაწეობის იუბილე.

1923 წ. საბჭოთა მთავრობამ ღირსეულად დააჯილდოვა იგი, მიანიჭა საქ. სსრ სახალხო არტისტის სახელწოდება და დაუნიშნა პერსონალური პენსია.

1940 წ. თებერვალს მ. საფაროვ-აბაშიძეს შეუსრულდა 80 წელი დაბადებიდან, რაც საქართველოს თეატრალურმა საზოგადოებამ აღნიშნა საზეიმო საღამოს მოწყობით. საღამოს თვით მხცოვანი მსახიობი დაესწრო და სამადლობელი სიტყვით მიმართა დამსწრეთ. ეს იყო მისი გამოსათხოვარი სიტყვა.

მ. საფაროვ-აბაშიძე ავადმყოფის სარეცელზეც, გრძნობების დაკარგვამდეც არ ივიწყებდა თეატრს და განუწყვეტლივ კითხულობდა მისი მუშაობის ამბავს.

განსვენებულმა მიმდინარე წელს დაასრულა თავისი მემუარები. მემუარები მეტად საინტერესო მასალებს იძლევა ქართული თეატრის, მისი მუშაკების და სხვა მოღვაწეების შესახებ.

მ. საფაროვ-აბაშიძეს დარჩა მდიდარი არქივი, როგორც ეს არქივი, ისე ხსენებული მემუარები მან გადასცა საქართველოს თეატრალურ მუზეუმს.

დიდი არჯისპი. შესანიშნავი ადამიანი

ქართული თეატრის ჭურვთა შორის უდიდესი არტისტი მ. მ. საფაროვ-აბაშიძისა, ყურით დაავადების გამო ადრე ჩამოშორდა ქართულ სცენას. 1878 წლიდან 1895 წლამდე ამშვენებდა ის ჩვენს სცენას თუმცა შემდეგაც არ მიუტოვებია სცენიური მოღვაწეობა. ამ ხნის განმავლობაში მ. საფაროვ-აბაშიძისამ შეჰქმნა ოცდაათი ოსტატობით აღბეჭდილი შესანიშნავი სახეები „ორ ობოლში“—ლუიზასი, „აღლუმში“ — ნუცასი, „ცემბირელში“ — მაშუა გოგოსი, „პატრიზელ ბიჭში“ — ჟოზეფისა, „ხათაბალაში“ — ნატალიასი. მახსოვს „ხათაბალას“ სპექტაკლზე დიდი არტისტის თამაშით აღტაცებული და მოხიბლული საზოგადოება თაობაზე შესრულებულ სიმღერას მსახიობს 5-6-ჯერ ამეორებინებდა.

სახელგანთქმულ არტისტს არც მუშათა თეატრები ჰქონდა დავიწყებული. ყოველთვის, როცა მივმართავდით, დაუზარებლად და უყოყმანოდ იღებდა მონაწილეობას ჩვენს წარმოდგენებში ავადლის აუდიტორიაში (თბილისის პირველი მუშათა თეატრი იყო), რკინიგზის თეატრში და სახალხო სახლში. როგორც ვიცით, ამ თეატრებში იღებდნენ მონაწილეობას ისეთი ბუმბერაზი არტისტებიც, როგორიც იყვნენ ნატო გაბუნია, კოტე ყიფიანი, ვალ. გუნია, ავქსენტი ცაგარელი, კ. მესხი, მაგრამ მათში მაკო საფაროვი-აბაშიძე ყველაზე მახლობელი იყო, ის უანგარო და უსასყიდლოდ იზმარებოდა მუშათა სცენას.

მ. მ. საფაროვ-აბაშიძემ უკანასკნელად „სახალხო სახლში“ გამართულ სპექტაკლში მიიღო მონაწილეობა 1914 წ. 2 მარტს. მიდიოდა „ხათაბალა“. მაშინ ის ყურით სრულიად დაავადებული იყო და განსაცვიფრებელი ის იყო, რომ თავის როლში არა თუ წინადადება, არამედ ბგერაც არ გამოუტოვებია.

წარმოდგენის შემდეგ მან სურათი გადმოცა წარწერით, რომელიც შემდეგი სიტყვებით თავდებოდა: „როდესაც ტურფა ნატალიასგან“.

მართლაც ტურფა და საყვარელი იყო ეს დიდი არტისტი როგორც სცენაზე, ისე ცხოვრებაში.

ნიკო გოცირიძე

საქ. სს რესპ. სახალხო არტისტი—ორდენოსანი.

„სიბერე და მისი მკურნალობა“

რკინიგზის ცენტრალურ ბაქტერიოლოგიურ ლაბორატორიაში (თბილისი) მუშაობს ექიმი-ლაბორანტი ლიდია ამბროსის-ასული კულენი. იგი უკვე რამდენიმე წელიწადია აწარმოებს დაკვირვებებს და მეცნიერულ კვლევა-ძიებას სიბერის გამოწვევი მიზეზების შესასწავლად და ადამიანის სიცოცხლის გახანგრძლივების საშუალებათა გამოსანახავად.

თავისი მრავალი წლის მუშაობის ნაძიძილზე ექ. კულენმა მოახდინა სხვადასხვა ცდები ცხოველებზე და მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სიბერე, წინააღმდეგ მეცნიერებაში ამჟამად გამეფებული შეხედულებისა, არ არის ფიზიოლოგიური მოვლენა და, მაშასადამე, არ წარმოადგენს გარდუვალობას, არამედ დამოკიდებულია ორგანიზმის უჯრედთა ცილოვან სუბსტანციაზე. ექ. კულენის დასკვნით, თუ მეცნიერმა გამონახა საშუალება უჯრედში ცილოვანი ნივთიერების აღდგენისა, ე. ი. უჯრედის სიცოცხლის განახლებისა, მაშინ გადაწყვეტილი იქნება პრობლემა ადამიანის სიცოცხლის გახანგრძლივებისა.

ექ. კულენმა მოახდინა საინტერესო ცდა ადამიანზედაც. მან მკურნალობა დაიწყო თავისთავს „სიბერის წინააღმდეგ“ და უკვე განსაცვიფრებელ შედეგებს მიაღწია. ეს ცდა უკვე 5 თვეა, რაც გრძელდება.

ამ დღეებში ექ. კულენი თავისი ცდებისა და მუშაობის შესახებ მოხსენებით—„სიბერე და მისი მკურნალობა“ გამოვა საქართველოს ექიმთა საზოგადოების მიკრო-ბიოლოგიური სექციის საჯარო სხდომაზე.

ექ. რ. ქოჩრჩილავა თბილისის მიკრობიოლოგიის, ეპიდემიოლოგიის და ბაქტერიოფაგის ინსტიტუტის დირექტორი.

ბაქტერიოფაგით მკურნალობა

ბაქტერიოფაგი იხმარება როგორც სამკურნალო, ისე პროფილაქტიკური მიზნებისათვის მთელ რიგ ინფექციურ დაავადებათა წინააღმდეგ საბრძოლველად.

ბაქტერიოფაგი ადვილად შლის და უმკლავდება მთელ რიგ ინფექციურ ავადმყოფობათა წარმომშობ ბაქტერიებს. მკურნალი ექიმის ხელში იგი წარმოადგენს საუკეთესო ბასრ იარაღს, თუ გამოყენებული იქნება წესიერად, ე. ი. დაავადების ნიშნების აღმოჩენისთანავე. ბაქტერიოფაგით მკურნალობის მიღწევა და ეფექტიანობა დამოკიდებულია მის დროულად ხმარებაზე. ბაქტერიოფაგი მოქმედებს მხოლოდ მიკრობებზე და მას არ ძალუძს აღადგინოს ორგანიული დარღვევანი, რომლებიც შეიძლება წარმოიშვან ხანგრძლივი დაავადების დროს. ამიტომ სწორი არ არის ზოგიერთი მკურნალი ექიმის მიდგომა, როცა ისინი ბაქტერიოფაგს იყენებენ, როგორც უკანასკნელ საშუალებას.

თბილისის ეპიდემიოლოგიის, მიკრობიოლოგიისა და ბაქტერიოფაგის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტი ამზადებს მრავალგვარ ბაქტერიოფაგს — დიზენტერიის, მუცლის ტიფის, პარატიფის და სხვ. წინააღმდეგ. ბაქტერიოფაგის ყოველი ცალკეული სახე მოქმედებს მხოლოდ განსაზღვრულ მიკრობზე. მაგალითად, თუ მუცლის ტიფის დროს პიოფაგი ან კოლიფაგი ვიხმაროთ, ვერავითარ დადებით შედეგს ვერ მივაღწევთ.

ბაცილარული დიზენტერიის და სხვა მწვავე კოლიტების დროს ვხმარობთ დიზენტერიის ფაგს და ინტესტიფაგს. დიზენტერიის ფაგი შლის დიზენტერიის გამომწვევ მიკრობებს.

ინტესტიფაგით შეიძლება სარგებლობა ისე, რომ არ დაველოდოთ ლაბორატორიულ გამოკვლევების შედეგებს, არამედ შეგვიძლია მივცეთ დაავადების პირველი ნიშნებისთანავე, აგრეთვე იმ შემთხვევაშიც, როდესაც სრულებით არა გვაქვს საშუალება ბაქტერიოლოგიური გამოკვლევების, რადგან მასში შედის ნაწლავთა ინფექციის თითქმის მთელი ფლორა.

დიზენტერიის ფაგისა და ინტესტიფაგის ხმარების წესი შემდეგია: ბაქტერიოფაგი ეძლევა ავადმყოფს სამჯერ დღეში 3-4 საათის დროგამოშვებით. ბავშვებს საერთოდ ეძლევა ბაქტერიოფაგი ყოველ ორ საათში ორ-ორი კუბური სანტიმეტრი. ბაქტერიოფაგით მკურნალობის დროს დაცულ უნდა იქნას სრული დიეტა, შეიძლება მხოლოდ გადადულებული წყლის დალევა.

ძალიან დასუსტებისა და დაუძლურების შემთხვევაში ავადმყოფს შეიძლება მივცეთ ბაქტერიოფაგი ღამით, რომ დღისით შესძლოს მსუბუქი საქმების მიღება.

ბაქტერიოფაგის განმეორებითი მიღება შეიძლება ვურჩიოთ იმ შემთხვევაში, როდესაც მკურნალობის პირველი დღის შემდეგ ავადმყოფს განსაზღვრული გაუმჯობესება ემჩნევა.

ბაქტერიოფაგი იხმარება აგრეთვე პროფილაქტიკური მიზნით მთელი რიგი ეპიდემიების დროს, საერთოდ, ამ დროს ბაქტერიოფაგი ეძლევა 3 დღეს უშმაზე ხუთ-ხუთი კუბური სანტიმეტრი დღეში სამჯერ.

ერთნი გვირჩევენ ვაძლიოთ ბაქტერიოფაგი დაავადების დაწყების მე-8 დღიდან ყოველდღიურად 10 კუბური სანტიმეტრი უშმაზე, 2-3 კოვზ გადადულებულ წყალში გახსნით. მეორენი გვირჩევენ დაავადების პირველი დღიდანვე ვაძლიოთ ავადმყოფს 40-50 კუბური ს

ბიბლიოთეკა ელექტრონული ვერსია

ეროვნული ბიბლიოთეკა

1940-41 წ.წ. ნომრები

ორგანო ბათუმის ბოლშევიკური ორგანიზაციის, ბათუმის საქალაქო საბჭოს და საქალაქო პარტკომის

ბათუმის ბოლშევიკი

13 დეკემბერი

ბათუმი

ორშაბათი

15 დეკემბერი

ბათუმი

ორშაბათი

14 დეკემბერი

ბათუმი

ორშაბათი

13 დეკემბერი

ბათუმი

ორშაბათი

ბათუმის ბოლშევიკური ორგანიზაციის, ბათუმის საქალაქო საბჭოს და პროფესიონალური კავშირების საქალაქო საბჭოს ორგანიზაციული ბიუროს გადაწყვეტილება

ბათუმის ბოლშევიკური ორგანიზაციის, ბათუმის საქალაქო საბჭოს და პროფესიონალური კავშირების საქალაქო საბჭოს ორგანიზაციული ბიუროს სხდომაზე განხილულ იქნა ბათუმის ბოლშევიკური ორგანიზაციის, ბათუმის საქალაქო საბჭოს და პროფესიონალური კავშირების საქალაქო საბჭოს ორგანიზაციული ბიუროს 1940 წლის 31 დეკემბრის ორშაბათის სხდომაზე დამტკიცებული (ბათუმი, № 35) შეხსენების შესრულების მიმდინარეობა და ბიუროს სხდომის დღიდან დღემდე, ანუ ბოლო ორი თვის განმავლობაში ბათუმის ბოლშევიკური ორგანიზაციის, ბათუმის საქალაქო საბჭოს და პროფესიონალური კავშირების საქალაქო საბჭოს ორგანიზაციული ბიუროს მიერ გაწეული მუშაობის შესახებ.

ბიუროს სხდომაზე მოხსენებით გამოვიდნენ: 1. ხოფლის რაიონული პარტკომიტეტის მეორე მდივანი ამხ. ბ. ლ. ბერიძე, 2. ხოფლის რაიონული საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე ამხ. ვ. ა. ჯაფარიძე, 3. ბათუმის ბოლშევიკური ორგანიზაციის ორგბიუროს წევრი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი, 4. ბათუმის ბოლშევიკური ორგანიზაციის ორგბიუროს წევრი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი, 5. ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის მდივანი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი, 6. ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის მდივანი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი, 7. ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის მდივანი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი, 8. ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის მდივანი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი, 9. ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის მდივანი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი, 10. ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის მდივანი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი, 11. ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის მდივანი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი, 12. ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის მდივანი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი.

ბიუროს სხდომაზე მოხსენებით გამოვიდნენ: 1. ხოფლის რაიონული პარტკომიტეტის მეორე მდივანი ამხ. ბ. ლ. ბერიძე, 2. ხოფლის რაიონული საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე ამხ. ვ. ა. ჯაფარიძე, 3. ბათუმის ბოლშევიკური ორგანიზაციის ორგბიუროს წევრი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი, 4. ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის მდივანი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი, 5. ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის მდივანი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი, 6. ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის მდივანი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი, 7. ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის მდივანი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი, 8. ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის მდივანი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი, 9. ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის მდივანი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი, 10. ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის მდივანი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი, 11. ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის მდივანი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი, 12. ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის მდივანი ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილი.

ბიუროს გადაწყვეტილება:

1. ხოფლის რაიონული პარტკომიტეტის მეორე მდივანის ამხ. ბ. ლ. ბერიძის, ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის მდივნის ამხ. ა. ნ. ბაბუნაშვილ